

DRUG DRUGEGA DOPOLNJUJEVA

Sleherni dan prihajam k tebi, ker tako želim, ker tako hočem, ne zato ker moram.

Prihajam, da uidem divjemu ritmu življenja, da se pomirim v tvojem mirnem svetu, ob tvojih zgodbah, polnih prijetnih in tudi manj prijetnih izkušenj.

Si dragocen vir modrosti, življenjskih naukov. Vedno znova mi poveš, da se ne spleča vznemirjati zaradi nepomembnih stvari, da šteje le to, da si zdrav, neodvisen, samostojen, svoboden ...

Že dolgo nisi stopil iz svoje sobe, že dolgo nisi bil med ljudmi, tvoja noga ne more več ubirati korakov po vznemirljivih poteh neznanega, novega, redko zaideš v svet, ki te kliče, saj je dostop do njega omejen z ovirami, ki dvema kolesoma onemogočajo, da bi te popeljali daleč stran, onstran samote. Vse je le rutina, predvidljivo. Vse se ponavlja v začaranem krogu – prehranjevanje, nega, razgibavanje, počitek, spanje.

In čakanje ..., da se te kdo usmili, se za trenutek ustavi, ti posveti svoj čas. Praviš, da ga imaš preveč, da so včasih noči predolge, popoldnevi se vlečejo, ker ni nikogar, ki bi zapolnil občutek osamljenosti, te obiskal. Vsi le hitijo.

A kljub vsemu nesreča ni izbrisala tvojega nasmeha, vsakič me sprejmeš z radostjo v očeh, s pričakovanjem o novicah iz vihrovega zunanjega sveta, iz katerega te je tako hitro iztrgalo.

Čeprav te ni več v svetu, je ves svet v tebi – skrbno ga čuvaš in deliš z menoj, skupaj ga obujava in oživljava.

V spominih si svoboden kot ptica, pobegneš iz kletke neusmiljene usode in poletiš sanjam naproti.

Hodiš, utrip naraste, pospešiš korak, odlepiš še od »tukajinzdaj« in lebdiš.

A v trenutku je vse spet po starem ...

Sreča se ti nasmiha le tako dolgo, dokler realnost ne udari znova in pristaneš na tleh.

A zato sem tukaj jaz, da se vedno znova in znova pobereš, dvigneš iz žalosti in obupa v prijetne trenutke najinega druženja, kjer se nasitiš bližine in topline.

Mentorica: Andreja Breznik

